

De niet-opening der Provinciale Staten van Gelderland.

Wij deelen hieronder een kort relaas mede van het voorgevallene bij de niet-opening der Provinciale Staten van Gelderland op maandag jl. Het geheel levert een toonbeeld op van misverstand, verwarring en — wij weten niet of wij het noemen moeten *onwillekeurige* of *opzettelijke* — chicanerie, die aan hen welke alleen hun alledaagsch gezond menschenverstand bezigen, onbegrijpelijk moet voorkomen. Het was alsof men gesproken had, de *Comedy of Errors* te spelen.

De eerste verwarring bestond hierin, dat noch de voorzitter, noch de vergadering opening onderscheidde van constituering. De voorzitter is, krachtens wet en koninklijk besluit verplicht de vergadering te openen, terwijl daarna de vergaderde leden zich tot vergadering constitueren of, zoo hiervoor termen zijn, zich niet tot vergadering constitueren. In plaats van dit te doen, verliest de voorzitter zich in beschouwingen en bedenkingen of de vergadering nu wel wettig en behoorlijk geconstitueerd is, wat na te doen wat hij wettelijk verplicht is te doen en anticipeert op de beraadslaging van de ongeopende vergadering, die eerst na de opening beraadslagen kan. Aan deze eerste verwarring sluit zich eene tweede verwarring aan. De leden of — om in de theorie der meerderheid te redeneren — de *nog niet leden*, zetten het misverstand van den voorzitter voort en beginnen, ongeopend, eene discussie of zij zich al dan niet als vergadering kunnen constitueren, na geopend te zijn. De voorzitter is op het punt eene derde verwarring aan te rigten, door de niet-geopende, niet-geconstitueerde vergadering te laten stemmen over de vraag, of zij voor de opening besluiten zal dat zij zich zelve na de opening voor geconstitueerd zal houden, dan wel voor niet geconstitueerd. Deze verwarring wordt echter belet door den heer SCHIFF, die in plaats daarvan eene andere verwarring aandrigt door te verklaren, dat hij alléén hier verschenen is om met den Commissaris des Konings en eenige andere heeren, over deze casus-positie eens te praten en te adviseren, doch nu, voordat het beraadslagen en constitueren komt, maar *mits* — eene nadere oproeping tot na den afloop der verkiezingen zal afwachten. Om de verwarring te voltooien gaan daarop ook de leden, die niet gekomen waren om, — als de heer SCHIFF, over deze casus-positie te praten en te adviseren, en die hadden moeten eischen, dat thans de voorzitter, de nog steeds ongeopende vergadering opende, eveneens naar huis om zich daar te verbazen over de vlugheid met welke de sprekers deze comédie vertoond hadden. Ziedaar in korte trekken hoe de niet-opening der Provinciale Staten van Gelderland afliep. Laat ons thans eens de moraal van het stuk beschouwen. Het eerste bedrijf was de verwarring tusschen de opening der vergadering, die de taak van den voorzitter is, en de constituering die de

taak der vergadering zelf is. De Commissaris des Konings opent de Provinciale Staten, gelijk de Koning de Staten-Generaal opent. Voor deze opening wordt noch voltalligheid noch zelfs eene meerderheid van verkozene leden vereischt; meerderheid wordt, zoowel bij de Staten-Generaal als bij de Provinciale Staten eerst dan vereischt, wanneer men *beraadslagen* of *besluiten* moet. De Koning opent de Staten-Generaal, voordat zij geconstitueerd zijn, voordat het zelfs zeker is, dat de bij de opening aanwezige leden, wettig verkozen zijn. Het geval is denkbaar, dat alle keuzen moesten vernietigd worden, dat dus de Koning inderdaad eene vergadering had geopend, die niet de wettige vertegenwoordiging des lands was, en echter zal de opening moeten plaats hebben, omdat eerst na de opening blijken kan of de vergadering zich constitueren kan als vergadering. Bij alle vertegenwoordiging geldt de regel, dat de verkozenen ondersteld worden wettig gekozen te zijn, totdat het tegendeel bepaaldelijk is aangetoond. Deze regel geldt bij de Provinciale Staten evenzeer als bij de Staten-Generaal en evenmin als de Koning alvorens te openen, in een onderzoek treedt en bedenkingen oppert of de vergadering wel behoorlijk is zamengesteld, evenmin kan dit de Commissaris des Konings doen, die geroepen is, in zijnen naam de provinciale staten-vergadering te openen. De voorzitter opent; daarna komt eerst het onderzoek der vergadering te pas, of zij behoorlijk is zamengesteld.

Het tweede bedrijf was de verwarring dat men, ongeopend, op de discussie anticipeerde der eerst na de opening aan de orde zijnde vraag over de wettige samenstelling. Op het eigen oogenblik dat men zich zelve het regt ontkende om te beraadslagen, beraadslaagde men, of liever, om in den zin van den heer SCHIFF te spreken, redeneerden eenige heeren over de casus-positie, of zij — voorondersteld dat zij leden der Provinciale Staten waren, — gezamenlijk als Provinciale Staten zouden kunnen handelen. Doch deze redenering was niet eene *beraadslaging*, maar eene redenering uit zuivere liefde voor de wetenschap, eene onpraktische theorie. Daar wij insgelijks veel liefde voor de wetenschap bezitten, zullen wij, ook uit liefde voor de wetenschap, eenige oogenblikken aan deze redenering wijden. Wij zullen hierbij alleen op twee plaatsen der Provinciale wet wijzen, namelijk op art. 1 jop art. 2 no. 2: »De Staten-vergadering van elke provincie is zamengesteld uit het in art. 2 bepaald getal leden. Het getal der leden bestaat in Gelderland uit 62;» en art 75: »De vergadering mag niet beraadslagen of besluiten, zoo niet meer dan de helft der leden tegenwoordig is.» Met andere woorden wordt hier dus niets anders gezegd, dan dat de Provinciale Staten van Gelderland, wanneer zij *voltallig* zijn uit 62 leden bestaan, doch dat zij wettig geconstitueerd, bevoegd en verplicht tot beraadslagen en besluiten zijn, zoodra *meer dan de helft* der leden; dat is hier 32, tegenwoordig is. In de ver-

gadering van maandag waren tegenwoordig 33 leden, en de vergadering was dus bevoegd en verplicht hare werkzaamheden te beginnen en tot het onderzoek der geloofsbrieven over te gaan. Tegen deze zeer eenvoudige redenering heeft men niets, dan opgepraapte chicanes weten aan te voeren; in plaats van het punt der wettigheid te behandelen heeft men geredekaveld over billijkheid, kieschheid en regtmaticheid. De heer SCHIFF en zijn aanhang schenen te vergeten dat zij hier niet zaten om te peroreren over de regtmaticheid of onregtmaticheid, kieschheid of onkieschheid, billijkheid of onbillijkheid der wet, maar dat zij hier zaten, gelijk de regter zit, om de wet toe te passen en aan hare bevelen te gehoorzamen, doch geenszins, om aan stellige en duidelijke voorschriften, onbestemde, geheel uit subjective meeningen geputte opvattingen en aan redenen van conveniëntie ontleende beweringen onder te schuiven. De heer BACKER was het eenige lid, dat tegen de drogredenen van den heer SCHIFF opkwam.

Het derde bedrijf begon met de verwarring des voorzitters, die de niet-geopende en niet geconstitueerde vergadering tot het nemen van een besluit uitnoodigde en eindigde met de verwarring van den heer SCHIFF die, na de vergadering door zijn pleidooi over de *onregtmaticheid* der wet overrompeld te hebben, met zijnen aanhang de vergadering verliet en daardoor alle beraadslaging en besluit afsneed. Deze laatste manoeuvre versterkt het vermoeden zeer, dat het niet juist onklarheid van begrip en opvatting of onwillekeurig misverstand was, dat den heer SCHIFF met zijnen aanhang uit de vergadering dreef, maar dat hier een vooraf beraamd plan en eene afspraak te gronde lag, om te verhinderen dat de vergadering zich constituerde, en daardoor alle verdere handeling en werkzaamheid onmogelijk te maken. Men doet de partij-SCHIFF onrecht, wanneer men deze vertoening eene kinderlijke pruil-taktiek noemt; het was integendeel een staaltje van hogere politieke strategie. De SCHIFF-partij was niet vermogend genoeg in de vergadering, om te kunnen verwachten, dat de aanstaande werkzaamheden in haren geest en zin zouden uitvallen; maar zij kon, door zich te onttrekken, de gansche vergadering in duigen laten vallen en voorshands alle werkzaamheid stuiten. De mogelijkheid bestaat, dat, wacht men de *voltallige* vergadering af, de partij-SCHIFF beter zal vertegenwoordigd zijn. Indien dit, gelijk men bijna geneigd zou zijn te gelooven, de ware intrigue van het stuk is, erkennen wij, dat de heer SCHIFF met zijne manoeuvre eer heeft ingelegd en dat hij verdiende leider en voorganger te zijn. Wij zullen de les niet vergeten en haar, biedt zich de gelegenheid aan, wederkeerigheid vergelden.

Na de *opzettelijke* verandering volgde ten slotte, als laatste bedrijf, de *onwillekeurige* verandering, dat de SCHIFF-partij verliet en bleven er nog een aantal leden over. Deze hadden nu den voorzitter op het misverstand behooren opmerkzaam te maken, dat

hem belette opening van constituering te onderscheiden. Het was nu zeker, dat de vergadering, onvoltallig zijnde, zich niet meer constitueren kon, maar zij moest in allen gevalle geopend worden en daar hierbij geene »beraadslaging» of geen »besluit» der vergadering te pas komt, is hier even weinig meerderheid als voltalligheid vereischte. Maar het aplomb waarmede de heer SCHIFF zijne rol gespeeld had, had de overige leden verbijsterd en van hun stuk gebragt; zij hadden zich door spitsvindige beweringen laten verschalken en de vergadering ging, ongeopend, gelijk zij gekomen was, weder naar huis.

Thans echter is uit deze combinatie van opzettelijk misverstand en onwillekeurige verwarring nog eene moeilijke geboren. De Commissaris des Konings was door het koninklijk besluit van 9 augustus belast met de opening der Provinciale Staten op den 9den september. De Commissaris des Konings heeft echter den 9den september laten voorbijgaan zonder te openen. De provincie Gelderland heeft dus niet slechts geene geconstitueerde vertegenwoordiging, maar zelfs geene ongeconstitueerde vergadering. De Commissaris des Konings heeft geene bevoegdheid op eigen gezag de leden op eenen naderen dag op te roepen, ten einde de vergadering te openen, en de verkozenen, doch niet geïnstalleerde afgevaardigden hebben evenmin uit eigen hoofde bevoegdheid, buitengewoon bij een te komen. Er schiet dus niets anders over dan bij een nieuw koninklijk besluit, op nieuw den Commissaris des Konings in de provincie Gelderland te belasten, de leden der Staten-vergadering bijeen te roepen en deze te openen. Verder zal echter, daar de heer SCHIFF en zijn aanhang het niet hebben wil, niets kunnen verrigt worden, en het gebod van art. 75 der provinciale wet, gelijk dat van het koninklijk besluit, volgens hetwelk de wettig geconstitueerde Staten-vergadering, dat is de vergadering waar meer dan de helft der leden (32 van de 62) tegenwoordig is, geroepen wordt afgevaardigden ter Eerste Kamer te kiezen, zal, dank zij der tegenwerking van den heer SCHIFF e. s., een onvruchtbaar woord blijven.

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 7 sept. Volgens particuliere brieven uit St. Petersburg, houdt de regering zich aldaar onledig met het ontwerpen van een nieuw tarief van in- en uitgaande regten. Het zal reeds in het aanstaande jaar in werking komen en een overgang daarstellen van het prohibitive tot het beschermende stelsel.

Volgens eene mededeeling, die men als officieel kan aannemen, bedraagt de Russische staatsschuld, in het grootboek ingeschreven, eene som van 336,219,492 R. Het kapitaal der amortisatie-kas bedraagt 53 mill. R. nadat in het vorige jaar obligatiën ten bedrage van bijna 24 mill. zijn afgekost.

In de jongste tijden zijn een aantal fabrieken, en onder deze verscheidene voor de vervaardiging van beetwortelsuiker, in Rusland opgericht. Op den Weichsel is thans een aantal sloepen in de vaart; zij hebben een levendig verkeer met Dantzic. Ook op de Rijn en andere stroomen in Zuid-Rusland, heeft de scheepvaart dagelijks toe, waardoor de handelsverbindingen tot in het binnenste des lands, door middel van aangelegde kanalen, steeds vandiend en vermeerderd worden.

Frankfort, 8 sept. Uit Kassel verneemt men, dat hagenoeg alle hooge autoriteiten, alsmede het hooge gerechtshof aldaar, het besluit van den Keurvorst, om de belastingen te blijven innen, geoordeeld hebben in strijd te zijn met de grondwet en derhalve niet voltrokken behoort te worden. Gezegde autoriteiten hebben dan ook de aandacht van den Keurvorst hierop gevestigd, en hem verzocht, dat hij een einde aan dezen heilloosen staat van zaken mocht ma-

ken. In de woning van *Hausenflag* zijn in de nachten van 5 en 6 september de glazen ingeworpen. Anders heeft er nog geene demonstratie plaats gehad.

— Een telegrafisch bericht uit Kassel van gisteren, meldt dat de stad in staat van beleg is gesteld; de rust is echter niet gestoord.

Berlijn, 7 sept. De verwikkelingen in Keurhessen zijn hier het onderwerp der algemeene aandacht, en er valt niet aan te twifelen, dat onze regering er zich eerstdaags mede zal bemoeijen. Dat er thans reeds over in den ministerraad zou gehandeld zijn, meen ik op goede gronden te moeten betwijfelen. Geen der leden van het kabinet heeft tot nu toe er het initiatief toe genomen. Daarentegen kan ik verzekeren dat het ministerie van verschillende kanten is aangespoord, om, zoo Beijersche en Oostenrijksche troepen in Hessen mogten binnenrukken, ook Pruisische troepen derwaarts te zenden, om daardoor alle schending der constitutie te verhinderen.

Berlijn, 8 sept. Naar men verneemt heeft de Koning bij eigenhandig schrijven aan de Keurvorst van Hessen, dezen aangemaand, om door overijde maatregelen niet verder de rust van Duitschland in gevaar te brengen.

BEZETTINGEN.

Altona, 7 sept. Het beproefde doorbreken der Deensche linie in de richting van Friedrichstadt is totaal mislukt. Al onze bataillons zijn teruggekeerd, daar het onmogelijk was verder voort te marcheren.

De geldinzamelingen voor Sleeswijk-Holstein gaan niet sterk vooruit; wel is de deelneming groot onder de arbeidende klassen, maar dit levert geene aanzienlijke sommen op, en de rijken houden zich veelal terug.

ENGLAND.

Londen, 7 sept. In de V. Staten van Noord-Amerika heeft de beraadslaging over de vraag der slavernij, welke er in den laatsten tijd bijna uitsluitend de wetgevende magt bezig hield, niet de gewenschte uitkomst gehad. De schikking, door den beroemden staatsman Clay voorgelagen, is door de zamenspanning van de heethoofden van het Noorden en van het Zuiden, verijdeld en niet tot stand gekomen. Zij zou voor geruimen tijd het gevaar afgekeerd hebben, waarmede de slavenuaestie den grooten Noord-Amerikaanischen Staat bedreigt, terwijl zij tevens bepalingen behelste om middellijk te voldoen aan hetgeen in de Noordelijke Staten het dringendst verlangd wordt, namelijk dat de slavernij niet in het vervolg, onder bescherming van de vlag der Unie, zich kunne uitbreiden over gewesten, welke tot nog toe van die kwaal vrij bleven.

De moeilijke vraag is nog niet opgelost; zij is slechts uitgesteld, doch de beraadslaging laat zich nu reeds voorstellen. Elke dag ontneemt eene kans aan de zaak der slavernij, en verzwakt in den schoot van de hooge staatsmagten der Unie de kracht harer toetranders. *De aard der zaken is tegen hen.* De welsprekendste maar ook de meest verblinde van de verdedigers der slavernij, de heer Calhoun heeft het gezegd: de niet-slavenhoudende staten winnen gestadig veld in de Unie. Eenige dagen voor zijn dood heeft die groote redenaar in eene redevoering die hij de kracht niet had uit te spreken en welke door een zijner vrienden in den senaat voorgelezen werd, de verliezen, welke de Zuidelijke of slavenhoudende staten, sedert de vestiging der onafhankelijkheid van Noord-Amerika, geleden hadden, aldus opgesomd.

In 1790 bedroeg de geheele bevolking der Unie 3,920,000 zielen, waarvan het Noorden 1,978,000 had en het Zuiden 1,952,000; de meerderheid van het Noorden bedroeg dus slechts 26,000 zielen. Er waren in het geheel zestien staten, acht aan elke zijde. In den senaat was het getal stemmen aan weerskanten gelijk; in de Kamer van Vertegenwoordigers was het ongeveer evenzoo. In 1840 werd bij de volkstelling eene bevolking bevonden van 17,053,000, waarvan 9,729,000 in het Noorden, en 7,334,000 in het Zuiden; het Noorden heeft dus bijna 2,500,000 zielen vooruit. Het aantal staten was geklommen tot zes en twintig; maar Delaware is in eene zoo onzekere gesteldheid, dat het noch bij de eene noch bij de andere partij kan gerekend worden. Er waren dus dertien staten zonder slaven tegen twaalf slavenhoudende. In de Kamer van Vertegenwoordigers waren van 223 leden (die van Delaware niet medegerekend) 135 van het Noorden en slechts 87 van het Zuiden. Bij de verkiezing van den President der Republiek, waarbij elke staat evenveel stemmen nithrengt als hij afgevaardigden in de beide Kamers heeft, had het Noorden vijftig stemmen meer dan het Zuiden. Sedert 1840, zijn vier nieuwe staten in de Unie opgenomen; twee aan elke zijde; maar het tijdstip der tienjarige volkstelling is gekomen, en het noorden, waar de bevolking het meest toegenomen is, zal nog meer overwigt op het zuiden erlangen. Buitendien zijn er thans vijf nieuwe staten, *alle zonder slaven*, wier opneming in de Unie veldra haar beslag zal bekomen, namelijk Oregon, Minnesota, Californië, Nieuw-Mexico en Utah.

De overmagt van het noorden is gevestigd, is onweersstaand, en de geest des tijds versterkt deszelfs magt tegen de slavernij, nog meer dan de getalsmeerderheid.

FRANKRIJK.

Brussel, 9 sept. Wij weten niet of men het aan de algemeene sympathie, die de President veel meer in Noordlandie dan in de bestrijde departementen

ondervindt, moet toeschrijven, dat, de organen van het Elysée eenen veel hooger en uitartenden toestand aannemen; maar het is zeker dat zij weder moeten krijgen, dat hunne stoutmoedigheid, een oogenblik ter nedergeslagen door de ontvangst te Besançon, Metz, Straatsburg, Colmar, meer dan vroeger aangewakkerd, en dat zij uit de hoogte aan de Vergadering en aan Frankrijk te kennen geven, dat men daaruit moet begrijpen, dat de heer Lodewijk Bonaparte alleen, als hoofd mogelijk is, en hij, of men het wil of niet, de betrekking zal blijven behouden, die hij thans bekleedt. De *Moniteur du Soir* hekelt de generalen raad van het departement der Somme over de vermetelheid die hij welligt mogt hebben, te denken dat dit departement eens eenen President der Republiek zoude kunnen leveren. Daar nu de generaal Changarnier dat departement vertegenwoordigt, zoo begrijpt men aan wien dat verwijt van vermetelheid gerigt is. Daar boven herhaalt de *Moniteur du Soir* onderscheidene malen dat het leger persoonlijk gehecht is aan Lodewijk Bonaparte en doet hij uitkomen dat, zoo al de nationale garde zich veroorlooft den kreet van *Leve de Republiek!* aan te heffen, het leger haar bestilwijgen oplegt met dien van *Leve Napoleon!* De *Moniteur du Soir* leidt geene gevolgtrekkingen uit die tegenstelling af, maar laat die gissen.

De President van zijnen kant, — wiens tact, om zijne woorden te wijzigen naar de gevoelens der bevolking onder welke hij zich bevindt, wij herhaalde malen hebben doen uitkomen, — waarschijnlijk ontvarende dat hij in eene vergadering was die meer sympathie voor hem gevoelde, heeft aan het banket dat hem te Cherbourg werd aangeboden, op den avond van den eersten dag toen hij zich in die stad bevond, een redevoering uitgesproken, die men eene keizer-rede zou kunnen noemen even als men sprak van eene minister-rede. In deze nieuwe toespraak komt geen spoor meer voor noch van *keizer-verloofschap*, noch van behoud van het bestaande, noch zelfs van het gevoel van zelfopoffering, dat den nieuwen last zoude doen aannemen. De heer Lodewijk Napoleon Bonaparte, aan de grootsche daden van zijnen oom herinnerende, verklaarde dat zoo de Keizer dat alles had kunnen ten uitkeer brengen, de natie hem de noodige magt daartoe had verleend, en dat zoo hij het op zijne beurt zoude kunnen voortzetten, men hem insgelijks de middelen daartoe moest verschaffen door zijn gezag te vergroten en de gevaren der toekomst te voorkomen. Vervolgens voegde de President er bij dat zoo éene stad *Napoleonisch* moest zijn, dit Cherbourg was.

De dagbladen van het Elysée verzekeren, bij de mededeeling van die redevoering, dat zij met geestdrift werd toegejuicht met het geroep van *Leve Napoleon! Leve de Keizer!* Maar zij zeggen niet of die vivats betrekking hadden op den dood van wel op den toekomstigen Keizer.

Men moet echter erkennen, dat de besluiten der generale raden ten aanzien der herziening van de constitutie, niet zeer bemoedigend zijn voor de vooruitzichten dergenen die een keizerschap verlangen. Van zes en zestig raden, wier werkzaamheden zij afgevoerd, hebben er wel is waar, slechts acht op eene beslissende wijze den wensch tot herziening verwerpen, negentien zich van de stemming onthouden en zes en veertig zich voor de herziening verklaard. Maar van de laatsten hebben er slechts twee hun verlangen te kennen gegeven dat het gezag van den Keizer Lodewijk Bonaparte verlengd moet worden, zes of zeven wenschten eene eenvoudige herziening, en al de anderen hebben er de bepaalde voorwaarde bijgevoegd, dat de regelen door de constitutie zelf voorgeschreven, naauwkeurig in acht genomen zouden worden.

Wanneer nu in het verfangen van herziening, welke ook de bewaardingen zijn waarbij het is uitgedrukt, een protest ligt opgesloten tegen de handhaving der constitutie zoo als zij thans bestaat, zoo is het constitutioneel voorbehoud dat daarbij gevoegd is, een voorloopig maar niet minder formeel protest, tegene elk plan tot een keizerrijk. De Elyseische bladen storen zich echter niet aan dit voorbehoud, en op dat punt achten zij de generale raden even weinig als de Wetgevende Vergadering zelf.

Dit alles, men begrijpt dit ligtelijk, vereenvoudigt den staat van zaken niet.

Het gerucht dat de President ook Marseille zal bezoeken, wint meer en meer veld.

Wij hadden rege geen onvoorwaardelijk geloof te slaan aan hetgeen in sommige berigten gezegd is nopens de waarschijnlijkheid eener spoedige minnelijke schikking tusschen de regeringen van Sardinië en Rome. Van den eenen kant verzekeren de berigten uit Rome aan de *Univers*, dat de zending van den heer Pinelli tot niets zal leiden, en van den anderen kant spreekt de *Gazette-Piémontaise* het officieele orgaan van het Sardinijsche gouvernement, de tijding tegen door het clericale blad, de *Armonia* medegedeeld, ten aanzien van den generaal la Marmora, als of deze aan den generaal d'Hautpoul verklaard zoude hebben, dat Piémont concessiën zoude doen aan het hof van Rome, ten einde de goede verstandhouding tusschen de beide hoven te bewaren. Derhalve zal Piémont geene concessiën doen, en men weet dat het hof van Rome nooit daartoe genegen is.

Men zegt dat het verbond tusschen Oostenrijk en de heilloosden Parma en Modena bepaald is

derlingen" bestand verkeeren. Zij zijn niet als Staten geconstitueerd, hunne geloofsbriefen zijn niet onderzocht en zij hebben geen eed gedaan. Desalniettemin zal er bij stemming een besluit genomen moeten worden en vraagt hij, of de minderheid, wanneer de meerderheid beslist dat de werkzaamheden zullen beginnen, zich daaraan zal onderwerpen?

De heer Schiff voert aan dat er niet gestemd mag worden; — dat men de vergadering niet anders kan beschrijven, dan als eene huishoudelijke bijeenkomst van eenige leden; — dat hij die bijeenkomst zal verlaten tot nadere oproeping na den afloop der verkiezingen en dat allen, die met hem eenstemmig denken zijn voorbeeld wel zullen volgen. Hij staat op, gaat heen en wordt door het grootste deel der aanwezigen gevolgd.

Ingezonden stukken.

Aan de redactie van de Arnhemsche Courant.

Mijn Heer

Door het Handelsblad van 4 September gezien hebbende, dat er nog drie Leden voor de tweede Kamer, moeten gestemd worden, omdat op drie Leden dubbele stemmings zijn gevallen, waarvan zij maar een kunnen aannemen; en tevens in de nieuwsbladen aanbevolen zijnde ten Einde meerdere bekendheid van personen, aan de Kiezers te verschaffen, men zich dan zelfs opentlijk als Candidaat voor zulk eene benoeming moest aanbieden, zo ben ik zo vrij, om de redactie beleefdlijk te verzoeken deezze weinige regelen in hun geacht blad te willen plaatsen. — Waarde Landgenoten van alle kanten heeft men in de nieuwsbladen gezien de aanbeveling, om toch eenige Leeden voor de tweede Kamer te stemmen, grondig met de beide, zo wel oost, als west Indiën bekend, ten Einde te kunnen beoordeelen, wat tot Heil kan strekken, wat tot verval, en verderf derzelve kan leiden, daar er nog vele zaken, bij de staten Generaal, de Colonien betreffende, zullen moeten behandeld worden, en er bijna niemand in die kamer was, om met kennis, over voordragten de Colonien aangaande, te kunnen oordeelen; Het zal nodig zijn Geachte Landgenoten, om u eerst meede te deelen, dat ik mijn vaderland, vele jaren in de beide Indiën gediend heb, dat ik het laatst in Oost Indiën, ten tijde van den met roem bekenden Maarschalk Gouverneur Generaal MARSHALL, diende, tot wiens Indische Expeditie ik beneemd was, toen ik uit de Westindien, was terug gekeerd, aan alle zijne roemrijke oorlogen en overwinningen een werkzaam, deelnam zo dat ik overal in Indië kwam, met eigen ogen zag, en op deezze wijze, mij de kennis van dat Land volken zeden, gewoontens en taal, heb eigen gemaakt, waardoor ik er als in mijn eigen Vaderland te huis ben, en welke kennis ik niet op mijn kamer, agter de lessenaar heb opgedaan, om alles slechts van daar in het groot te overzien. Waar van ik bewijzen heb, alle deezze redenen sporen mijn aan, om mijn persoon voor het Lidmaatschap der tweede Kamer, als Candidaat te stellen, wanneer ik uw vertrouwen waarde Landgenoten mogt waardig gekend worden, beveel ik mijn in u aller gunstig aandenken, durvende ik mijn geachte Landgenoten de verzekering geven dat geen bij oogmerken bij mijn bestaan, maar dat alleen Liefde voor mijn dierbaar vaderland, den Vorst en mijne medeburgers, die mijn alle na aan het hart leggen, alleen de drijfveer van deezze demarche is, daar ik duidelijk en klaar inzie, hoe noodzakelijk het is, dat men in de tweede Kamer de voordragten de Colonien betreffende, met kennis kan beoordeelen, alleen het welsijn van het geliefd Vaderland, op het oog hebbende; — onze oost Indiën is een waardig kleinood voor ons, dat vele vreedmen in de ogen schitterd verwaarlozen wij het niet.

Hoog achtend heb ik de Eer mijn te noemen, zeer geachte Landgenoten.

Uw Heilwensschende en getrouwe mede Burger
VAN GESSLER TE LINTLO
Kolonel.
Boosberg, 5 September 1850.
EX URBE LOREM. (1)

Aan de Redactie der Arnhemsche Courant.

In de Courant van gisteren wordt de aandacht gevestigd op den heer mr. C. P. HENRY, advocaat te Zutphen, die hem in aanmerking te brengen bij de komende verkiezing van 2 leden voor de 2de Kamer der Staten-Generaal.

Wij hebben ons voorwaardelijk aan al het goede wat van hem wordt gezegd, doch dit neemt niet weg, dat wij veel liever zien zouden, dat hij met den hoogsteaartstabaard werd omhangen, dan dat hij het groote getal zijner confrères in de banken der 2de Kamer ging vermeederen.

den klauw kent men den leeuw, en den man.

Wanneer men het volk naar zijne vertegenwoordigers zoude beoordeelen — en dit dient toch wel zoo wat — dan zoude men tot het besluit moeten geraken, dat Nederland bijna uitsluitend door regtsgeleerden werd bewoond, en dat er haast geen vrijzinnige, kundige, vertrouwenswaardige mannen in gevonden werden, dan die meesters in de beide regten zijn.

Het nageslacht zal het niet willen gelooven, dat terwijl 's lands materiële belangen zoo veel ontwikkeling behoeven, de belastingswetten herzien zullen worden, bijna geen enkel koopman of fabrikant geroepen is om daar plaats te nemen, waar die belangen op zoo velerlei wijzen bevoor- of benadeeld kunnen worden.

Wij bevelen geen bepaald persoon aan. Wij zullen afwachten wat het hoofdbestuur, wat tien- of meertallen leden van de vrijzinnige kiezersvereniging zullen doen, en verzoeken thans alleen van u een plaatsje voor deze algemeene opmerking in uwe Courant.

(De Arnhemsche Courant is, gelijk men weet, gelijk men nog zeer onlangs in een onzer hoofdartikels heeft kunnen lezen, geenszins gezind het praktijns-element in de vertegenwoordiging bovenmate te versterken, en de Kamer in een advocaten-barreau te veranderen. Maar een kundig en constitutioneel man te verwerpen enkel en alleen omdat hij advocaat is en zonder dat men tegen hem een candidaat overstelt die meer kundig en meer constitutioneel is, is, naar ons oordeel, de advocaten-vrees overdreven. Ook zien wij niet in, dat een advocaat per se een onpractisch man is. De hoofdvraag is lo. Is de candidaat goed? Zo staat een ander tegen hem over die beter is? Op de eerste vraag zeggen wij, met volle overtuiging ja. De tweede vraag kunnen wij niet beantwoorden, zoolang wij niet weten wie men aan den heer HENRY wil overstellen.) RRD.

Medekiezers!

Van de acht kandidaten door de vrijzinnige kiezersvereniging van het kiesdistrict Arnhem voor het lidmaatschap der Provinciale Staten van Gelderland voorgedragen, zijn er zes bij eerste stemming met volstrekte meerderheid van stemmen gekozen, terwijl de beide overigen bij de herstemming in aanmerking komen. Zoodanige uitkomst bewijst meer dan iets anders, dat de beginselen der vereeniging bij de kiezers van dit district algemeene bijval vonden. Zij geeft aan het bestuur der vereeniging de vrijmoedigheid, om met nieuwen aandrang die beide kandidaten te blijven aanbevelen en alle leden der vereeniging, benevens alle vrijzinnige kiezers in dit district uit te noodigen, om op maandag den 16den dezer, hunne stemmen uit te brengen op de heeren:

P. KOK, ANKERSMIT, te Apeldoorn,

en
MR. J. H. G. BOISSEVAIN, te Arnhem,
en verder om hen bij hunne medekiezers met hunnen invloed en met alle andere openlijke en eerlijke middelen te ondersteunen.

Arnhem, 10 september 1850.

Namens het hoofdbestuur der vereeniging:

G. EVERTS FPZ., Onder-Voorzitter.

O. P. HENRY, Secretaris.

Advertentiën.

De Notaris J. D. C. C. W. DE MOL te Harderwijk, zal op Zaterdag den 14den September e. k. des avonds te 7 ure in het Logement het Wapen van Zutphen, te Harderwijk, publiek doen inzetten en op Zaterdag den 21sten daaraanvolgende finaal verkoopen:

Een Prachtig, meest van Wit en Grijs Marmor gebouwd HEERENHUIS, met den daarbij behoorenden en achter gelegen STAL en grooten TUIN, staande en gelegen in de Bruggestraat binnen de Stad Harderwijk, Kadaster Sectie E. No. 261, 262 en 263 groot 14 Rooden, 60 Ellen om met 1 November e. k. te aanvaarden.

Met franco brieven nader informatie te bekomen bij den bovengenoemden Notaris te Harderwijk.

Op den 18den September eerstkomende, zal hij inzet, en den 2den October daaraanvolgende bij toeslag, beiden des namiddags te 12 ure, ten Huize en Herberge van de Wed. DE ROOS, aan de Steeg, ten overstaan van den Notaris VAN ROSENTHAL, in het openbaar worden geveild en verkocht:

Eene BURGERWONING en TUIN, groot 23 Rooden, beplant met onderscheidene VRUCHTBOOMEN, alleraangenaamst aan den Straatweg, midden op de Steeg, Gemente Rheden gelegen, zeer geschikt tot daarstelling van een HEERENVERBLIJF. — Met franco brieven of in persoon is nader onderrigt te bekomen bij den genoemden Notaris, te Velp.

Men vraagt op een Ruten bij Arnhem, een HUISKNECHT van middelbare jaren, van de Protestantische Godsdienst en van goede getuigenissen voorzien, om met 1 November, in dienst te treden.

Nadere informatiën zijn te bekomen, aan het bureau dezer Courant.

+++ De Commissie van Toezigt over de Zang-
+ school, opgericht door het Protestantisch
+ Kerkelijk Zanggezelschap, brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat de LESSEN bij die inrigting wederom eenen aanvang zullen nemen op Woensdag den 18den September 1850.

Namens dezelve Commissie,
C. R. MARX.

De ondergeteekende zijn VERTREK naar Parijs op den 23sten September bepaald hebbende, verzoekt de hem op te dragene COMMISSIËN voor dien tijd te doen toekomen.

J. BENJAMINS.

ECHE PERUVIAANSCH GUANO,

Verkrijgbaar bij
VISSER & VAN DER SANDE, te Dordrecht.

Burgerlijke stand.

NIJMEGEN:

Van 2 tot en met 9 september.

Gehuwd: W. Kouw met J. Saedt. — L. Reijers met E. Martens. — J. van Polaanen met J. C. Kerst. — J. A. de Lanoy met K. M. A. Stolte.

Bevallen: M. Smals, geb. Vedder, Z. — J. P. Geurts, geb. Janssen, Z. — J. van Dam, geb. Leenders, Z. — A. van Rijssen, geb. van Groningen, Z. — M. Eichelsheim, geb. Meenhorst, Z. — A. Kruitwagen, geb. Schaafstadij, D. — J. Janssen, geb. Daams, D. — J. Ditzers, geb. Mooren, Z. — J. Berenbroek, geb. Weyenberg, Z. — E. Franck, geb. Mallo, Z. — E. Goedkoop van Nelle, geb. van Beek, D. — A. C. Hutschler, geb. Cock, Z. — A. Fleuren, geb. Gisbers, Z. — A. M. van Ewijk, geb. Hook, Z.

Overleden: J. van Beem, 1 j. — H. P. van Swaenenburg, 5 j. — A. Vega, 4 j. — J. C. Hermse, geb. Degens, 72 j. — A. Boekhoorn, 33 j. — O. E. Strickling, 91 j. — A. Schepens, 23 j. — L. Jansen, 3 m. — M. P. van Wijk, 9 j. — J. Roslofs, geb. Jansen, 54 j. — S. Booch, geb. Rutten, 72 j. — F. H. Ling, 29 j.

ZUTPHEN:

Van 29 aug. tot en met 5 sept.

Gehuwd: Geene.

Bevallen: P. Vergeer, geb. v. Dieren, Z. — J. A. Brester, geb. Meijrink, Z. — H. v. Straten, geb. Gerritsen, Z. — M. C. Jansen, geb. Stoffels, D. — G. Smies, geb. Jansen, D. — J. Wegman, geb. Hamer, Z.

Overleden: H. J. Starink, 6 j. — B. Brokke, 3 j. — A. Wolters, 60 j. — W. Smies, 2 d. — A. Costerman, 60 j. — J. D. Kerkmeijer, 36 j. — R. H. Teunissen, 10 m.

Marktprijzen.

DEVENTER, 6 september.

De voornaamste handel bepaalde zich ook voor heden weer bij de nieuwe Rogge, waarvan de aanvoer zeer aanzienlijk was; ten gevolge van de lager afgekome Holl. markten was ook hier de prijs lager, en vlug opruimende is dezelve verkocht voor f 5.50 tot 5.70 — Ook van nieuwe Tarwe was de aanvoer vermeerderd, en vonden de beste soorten alleen tot vorige prijzen koopers, terwijl afwijkende en geringe lager moesten worden afgegeven, zijnde verkocht van f 7.50 tot 8.50. — Enkele knajes nieuwe Boekweit, waarvan de kwaliteit zeer goed viel, vonden genegene koopers, zijnde gekocht voor f 5.40 a 6.00 naar deugd. — Gerst met kleinen aanvoer, f 3.50 a 4.00. — Haver f 3.00 a 3.30. — Boter: 1. soort f 12.00 a 12.50. 2. soort f 10.50 a 11.00 — Aardappelen: f 1.30 a 1.50 het mud. Ter markt 20 a 25 mud. Per schip verzonden 600 a 700 mud tegen f 1.40 a 1.65 het mud.

NAMEN, 9 september.

Alhier was de middenprijs ter markt van gisteren van de 147 verkechte mudden Tarwe, per Ned. mud f 8.04; van de 392 verkechte mudden Rogge f 5.96; van de Gerst was de hoogste prijs f 5.00 en de laagste f 4.25; van de Boekweit de hoogste prijs f 5.50 en de laagste f 4.75; van de Haver de hoogste prijs f 3.26 en de laagste f 2.00.

De prijs van de Boter was per Ned. pond f 0.52 a f 0.64.

Waterhoogte te Arnhem.

11 Sept. 1 El 5 Palm 0 Duim; gew. O. D. gov. 6 B

Dezer courant is f 5 in de drie maanden. Afzonderlijke nummers 10 cents. Advertentiën van één tot vijf regels f 1.00 per regel daarboven 20 cents, behalve 25 cents zegelregt voor elke plaatsing.

Te Arnhem, bij G. J. THIEME, Boekdrukker.